

ſom indbringer det, ſaa kan man i Almindelighed være overbevist om, at der er god Grund til at ſaa Udbytte deraf. Dit rejſer der ſig jo formelle Vanſkeligheder, og Autoriteterne kunne have deres Beſvær derved. Derforønſter jeg, at Finansudvalget ſtiller ſig ſaa lidt formaliftiſt ſom muligt. Naar en Mand vedliver, uagtet han er afviſt, at fremkomme med ſit Andragende, ſaa ligger det i en levende Overbeviſning om, at han er i ſin gode Ret, ſelv om ikke Formen er fyldeſtjort, for at ſaa denne Sag bragt til en henſigtsmæſſig Afgørelſe. Jeg ved ikke ſaa ſaa Tilfælde af den Slags; jeg ſkal nævne et, ſom foreligger her; det er Betænkningens Nr. 43 om Husmand B. Petersen af Nørre Særnløſe. Om hans Invaliditet kan der ikke være Tvivl. Han har en Gang oppebaaret Penſion ſom Invalid. Han havde et Studſaar i Skulderen og ſit Invalideforſørgelſe efter 1864. Den Underſtøttelſe blev taget fra ham, og det fandt han ſig i, ikke juſt fordi han havde faaet ſin Førlighed, men ſærlig fordi han havde en god Plads ſom Hulmand paa det Løbenhavn, ſom jo i denne Tid ſaa stærkt har været under Dntale, og ſom Følge deraf mente han at kunne ſtaa ſig igennem; men han er kommen i en anden Livſtilling, hans Kaar ere blevne mere trykkende, og han har i de ſenere Aar følt, at det gamle Studſaar har forværret hans Tilſtand, givet ham Gigtmerter, ſaa han næſten ikke kan bevæge Armen. Som Følge deraf optager han igen Spørgsmaalet, ſom har ligget hen en Række Aar, om Invalideforſørgelſen. Jeg tror ikke, at nogen der kender Forholdene, med Rette vil kunne beſtride, at der her foreligger et Tilfælde, hvor der er al Grund til at yde denne Mand Underſtøttelſe ſom Invalid, og at de Smerter, han føler, hidrøre fra Studſaaret, og at Stivheden i Armen hidrører deraf. Det kan viſt ikke beſtrides. Det har ganſke viſt viſt ſig ved Underſøgelſen, at der ſtiller ſig formelle Vanſkeligheder; demønſte vi, at han og andre maa komme lidt lettere ud over. Naar jeg derfor i Almindelighed anbefaler de Indſtillinger, ſom ere gjorte af det ærede Medlem fra Eshjærg, er det ſærlig med det Ønſke, at vi her, uden at vi have ſærlig Kendskab til hver enkelt Andrager, ville bidrage til, at Finansudvalget og Finansministeren derom ſaa det Indryk, at det Spørgsmaal maa optages til fornyet Overvejelſe og om muligt til fornyet Afgørelſe. Jeg ſkal efter den ærede Formands Henſtilling til Tinget ikke komme videre ind paa Formen, hvorunder det kan ſte, enten i Lovsform eller ved andre Foranſtaltninger i Admini-

ſtrationens Udøvelſe, idet der maatte kunne findes Veje til en almindelig Forſtaaelſe, ſaaledes at ikke alt for mange ſtrande paa Formaliſmen. Det er denne Henſtilling, jeg vil gøre inden den Afgørelſe, ſom nu foreſtaar.

Colding: Det har været mig en ſand Tilfredsſtillelſe at høre Udtalelſer fra mange forſkellige Sider til Fordel for Invaliderne; ja ſkulle Landets Børn gaa frejdig ind i en eventuel Krig, ſaa ville de gøre det endnu frejdigere, naar de vide, at, hvis de vende tilbage ſom Invalider, vil der blive ſørgt for dem ſaa godt, ſom det er gør ligt efter Omſtændighederne. Nu er jeg overbevist om, at den højtærede Miniſter vil tage alle Henſyn og gøre alt, hvad der er muligt at gøre for denne Klasse af vore lidende Brødre. Jeg udtaler denne Forhaabning, og jeg er overbevist om, at den ikke vil blive ſvigtet, og jeg vil haabe, at den Interelſe, der lægger ſig for Dagen her i Tinget, vil have Indflydelse paa Tingets Afſtemning her i Dag. Jeg vil gøre de Herrer, gennem hvilke Andragenderne ere indkomne her i Rigsdagen, opmærkſomme paa, at de tjene beſt de Folk, ſom henvende ſig til dem med deres Andragender, ved at ſige til dem: Vedſag Ederſ Andragender med fornødne Beviſer. Nu har det ærede Medlem fra Ribe Amt (Bluhme) ſagt, at de vide ikke, til hvem de ſkulle henvende ſig, da deres Afdelings Navne ere forandrede ſiden den Gang og ikke eksistere mere. De kunne blot ſe efter i Militærkalenderen, der ſtaar for hvert Aar Afdelings Navn i Krigens Tid og, hvad den nu hedder, der kan Andrageren ſøge Oplyſning om Afdelingen, idet der ſtaar angivet, at den ligger der og der, og enhver Afdeling kan i ſit Arkiv ſe, om den og den har været indlagt paa Laſaret for Studſaar eller anden Sygdom. Derved ſtøtte vi Invalider, ſom ſøge Underſtøttelſe; men vi ſtøtte dem ikke ved at ſende Andragende ind uden tilſtrækkelig Oplyſning. Er det nu Tilfældet, at Arkivet er kommet bort for en eller anden militær Afdeling, ſaa er det dog ikke fortabt, ſaa kan man henvende ſig til Krigs- eller Marine-miſteriet, ſaa findes Arkivſagerne der, og det er vedkommende Miniſteriums Pligt, at ſe efter i Arkivſagerne, om vedkommende har tjent ved den og den Afdeling og eſter ſe hans ſanitære Forhold. Jeg bemærker dette, fordi her er flere Andragender, ſom ikke ere bilagte med nødvendige Bilag for at ſtille Finansministeren aldeles ſikker med Henſyn til Dommen over, hvorvidt vedkommende egner ſig til Underſtøttelſe eller ikke.